

Tot greu! împreună

Eugenia Calancea

În ochii tăi se vede mulțumirea,
Iar fața ta radiază de fericire,
Cred că e obosită și plină iubirea,
De voioșie și multă-mplinire.

La fel și-n mintea mea o rază guvernează,
Iar dragostea ta vine cu puteri profunde,
Și-n armonia iubirii, viața-mi controlează,
Iar multă credință-n inima mea pătrunde

În jurul meu toți văd schimbarea,
Și chiar se-ntreabă toți cu uimire,
Că tot necazul și toată supărarea,
E acum cuprinsă de multă fericire.

Uneori-n viață apare cate-o teamă,
Când boala vine cu neputință,
Acum când viața-mi este dragă
Trebuie o luptă pentru biruință.

Destul de chinuită era viața mea,
Capriciile copiilor, eu le împlineam,
Iar inima mea frântă încă spera,
O dorință de-mplinire încă așteptam.

Am înțeles acum că viața nu e goală,
E plină de iubirea ta pentru mine
Și încă, nu trebuie nimeni să moară,
Să facem totul să ne fie bine.